

63

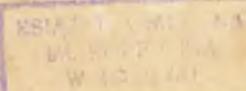
P. M.
MATRONÆ PROSAPIA ET VIR-
TUTIBUS CONSPICUÆ
**ELISABETHÆ AUSTE-
NIÆ**

SACRABAT

M. Marvard.

Siste gradum Viator,
Et lacrymis publicis tuas misce.
Jacet sub hoc marmore
ELISABETHA AUSTENIA,
Clarissimā PRUSSORUM prolapiā oriunda,
Omnes nomine suo complexa titulos
Aspernari eos voluit.
Per matrem antiquae SCHMIDIORUM
innexa genti
Non solis ejus præminere voluit imaginibus,
Ipla quondam imago Virtutis futura.
Ultima ferè gentis Suæ hæres,
Prima gloria,
Virtutibus nulli secunda,
Nobile genus in posteris sexu servare impar
Fluxo sanguine immortale fecit:
Non enim veio à majoribus accepit
Intemeratum avito hoc intulit tumulo.
Ipla sibi superstes
Vivit in animis omnium.
Hæc Summa per omnem vitam votorum,
Hæc generosa ambitio,
Quæ leiplam antecellere enita.

Virtu-

Virtutis & thalami consortem habuit individuum
Virum Generos. Magnif. ampliss.
JOHANNEM AUSTEN,
S.R. M.P. Burggrahum & Reip. Thor. Pra-Cons.
Atq; intaminatis ejus gavisa fulgere radiis.
Digna Sole Luna,
Unam per intercedinem XL annorum
feralem invidæ mortis passa Eclipsin.
Sed bene est quod in Septem Liberis
Præstinetum reviviscit jubar,
Jacturamque facit tolerabiliorem.
Matronali prudentiâ egressa sexum Suum
Conjux desideratissima,
Indulgentissima mater,
Æqualiter inter Maritum & prolem
diviso affectu,
Omnes amavit, ab omnibus amata,
Mutuum à Marito amorem,
à Liberis morem meruit.
Sed parum erat inter penates Matrem esse,
Matrem le Patriæ gessit.
Multos beneficiis, complures gratiâ,
Nea inem non comitate prolecula:
Vbiq; ultra fœminam conspicua.
Non te motabor diutius, Viator,
Hoc tantum habe.

Af-

Aliquot retro annis oculis orbata
Mundum cito reliquit quam vitam.
Scilicet exosa vanitatem mundanam
Nec oculis amplius ferre eam gestiebat;
Sed viva, emortuales meditata tenebras
Inoffenso ad mundi offendicula pede
Tandem tumulum invenit,
Anno ætat. LVIII, finiente.

Obiit A. Eræ Christianæ

M DC XCII.

Dic IV. Martii.

Abi Viator,

'Et disce ab hac Matrona mori ante fatam,
ne post fata moriaris.

I Ngressus vita nihil est nisi mortis imago,
Quisq; gerit proprio tristia busta sinu.
Felix qui moritur cursu feliciter atto,
Et vera vita gaudia salvus habet.
Es igitur felix, placida qua morte soluta es,
Gaudia nunc cernis non peritura poli.
Sic Matrona jaces, sic fatus victa recumbis,
Quam Pictas, Virtus, Fama, Genusq; uenient.
Sed non tota jaces, melior pars viruit. Et alta;
Mente DEUM laudas concelebrasq; tuum.

S. R.